

РЕШЕНИЕ

№ 264

гр. Сливен, 13. 12. 2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – СЛИВЕН, в публично заседание на двадесет и седми ноември, две хиляди и деветнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СВЕТЛАНА ДРАГОМАНСКА
ЧЛЕНОВЕ: ГАЛЯ ИВАНОВА
ИГЛИКА ЖЕКОВА

При участието на секретаря РАДОСТИНА ЖЕЛЕВА и на прокурора ХРИСТО КУКОВ, като разгледа докладваното от съдия ГАЛЯ ИВАНОВА **административно дело № 382 по описа на съда за 2019 година**, за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл. 185 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по протест, подаден от М. Р. – п. в Окръжна прокуратура – Сливен, против разпоредбите на: чл. 32, ал. 1; чл. 32, ал. 2, т. 3 и чл. 33 от Наредбата за реда за управление и разпореждане с общинския жилищен фонд и гаражи – общинска собственост, приета с Решение № 189 от 31.03.2005 г. на Общински съвет – Твърдица.

В протеста са изложени съображения, че оспорените разпоредби противоречат на материалния закон. Направено е предложение за отмяна на оспорените разпоредби като незаконосъобразни.

В съдебно заседание вносителят на протеста, редовно призован, се явява, поддържа протеста и счита, че следва да бъде уважен. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Административният орган – Общински съвет – Твърдица, редовно призован, не се представлява в съдебно заседание. Не изразява становище по протеста.

Представителят на Окръжна прокуратура – Сливен, дава заключение за основателност на подадения протест.

Административният съд, след като обсъди и прецени наведените в протеста доводи, изразените становища и събраните по делото относими към спора доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Оспорените разпоредби са приети с Решение № 189 от 31.03.2005 г. на Общински съвет – Твърдица, с което е приета Наредба за реда за управление и

разпореждане с общинския жилищен фонд и гаражи – общинска собственост /НРУРОЖФГОС/.

На 22.03.2005 г. Кметът на Община Твърдица е внесъл в Общински съвет /ОС/ – Твърдица, Предложение за приемане на Наредба за реда за управление и разпореждане с общинския жилищен фонд и гаражи – общинска собственост. С Покана от 23.03.2005 г. Председателят на Общинския съвет е свикал заседание на ОС с дата на провеждане 31.03.2005 г. и обявен дневен ред. В периода от 28.03.2005 г. до 30.03.2005 г. са проведени заседания на следните Постоянни комисии /ПК/ при ОС – Твърдица: ПК по образование, култура, вероизповедание и здравеопазване, ПК по решенията, местното самоуправление, законността и обществения ред и ПК по бюджет, финанси и икономическо развитие.

На 31.03.2005 г. е проведено заседание на Общински съвет – Твърдица, в дневния ред на което е включено за разглеждане Предложението на Кмета на Община Твърдица за приемане на НРУРОЖФГОС. Без разисквания по предложението, е прието Решение № 189, с което Общински съвет – Твърдица, основание чл. 22, ал. 1 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/, приема Наредба за реда за управление и разпореждане с общинския жилищен фонд и гаражи – общинска собственост.

Решението е прието с гласуване с 13 гласа „за”, без против и въздържали се, при общ брой на общинските съветници в ОС – 17.

Предмет на протеста са следните разпоредби от НРУРОЖФГОС, приета с Решение № 189 от 31.03.2005 г. на Общински съвет – Твърдица:

- Чл. 32, ал. 1: „Наемател на жилище, настанен по административен ред, може да го закупи по цени, изготвени от лицензиран оценител, приети от Общинския съвет, без търг или конкурс, ако са налице следните условия: 1. да е наемател на общинското жилище на основание настанителна заповед не по малко от три години без прекъсване. 2. да е направил писмено искане за закупуване до кмета на общината 3. да няма той и семейството му парични задължения към общината.“;
- чл. 32, ал. 2, т. 3: „Наематели на гаражи могат да ги закупят, ако: да няма той и семейството му парични задължения към общината.“; и
- чл. 33: „Кметът на Общината прави предложение до Общински съвет за продажба, което включва: 1. Молбата за закупуване 2. Настанителна заповед. 3. Декларация за семейно и имотно състояние.“

Въз основа на установената по делото фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Протестът е допустим. Подаден е срещу разпоредби от подзаконов нормативен акт по смисъла на чл. 75, ал. 1 във връзка с чл. 76, ал. 3 от АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл. 185 от АПК, като упражняването на това право не е обвързано с преклузивен срок. Протестът е подаден от прокурор в Окръжна прокуратура– Сливен, съобразно правомощията му по чл. 186, ал. 2 от АПК.

Разгледан по същество, протестът е основателен по следните съображения:

Предмет на настоящия съдебен контрол са разпоредби от Наредбата за реда за управление и разпореждане с общинския жилищен фонд и гаражи – общинска собственост, приета от Общински съвет Твърдица, на основание чл. 22, ал. 1 от ЗМСМА. Оспорените разпоредби са издадени в рамките на материалната и териториална компетентност на Общинския съвет. Общинският съвет е колективен орган и за да е валидно взетото от него решение, с което са приети оспорените разпоредби, заседанието следва да е проведено при участие на определения в ЗМСМА брой общински съветници и решението следва да е взето с необходимото мнозинство. Решението, с което са приети оспорените разпоредби, е взето с 13 гласа За, при общ брой на общинските съветници - 17. Следователно, заседанието на Общински съвет Твърдица, на което са приети оспорените разпоредби от Наредбата, е законно /по арг. от чл. 27, ал. 2 от ЗМСМА/, тъй като на него са присъствали повече от половината от общия брой на съветниците. Процесното решение е взето с мнозинство – повече от половината от присъстващите съветници, съгласно нормата на чл. 27, ал. 3 от ЗМСМА, и с квалифицирано мнозинство – повече от половината от общия брой на съветниците, съгласно нормата на чл. 27, ал. 4 от ЗМСМА. Следователно, решението, с което са приети оспорените разпоредби от Наредбата, е взето с необходимите кворум и мнозинство.

При приемането на оспорените разпоредби не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

По отношение съответствието на оспорените разпоредби с материално правните разпоредби, съдът намира следното:

В чл. 7, ал. 2 от ЗНА наредбата се дефинира като нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен. Съгласно чл. 8 от ЗНА, всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение, а наредбата на чл. 15, ал. 1 от ЗНА предписва, че нормативният акт трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен.

Процесната наредба представлява подзаконов нормативен акт от местно значение, който има предназначение да детайлизира или доурегулира разпоредби на закона като нормативен акт от по-висока степен, поради което нейните разпоредби следва да бъдат съобразени със закона, в чиято връзка (за чието приложение) същата се издава, като стриктно се придържат към неговата рамка и в съответствие с неговото съдържание. Уредбата, която дава общинската наредба, следва да уточнява и конкретизира законната уредба съобразно местните условия, без да установява положения, които или да са в противоречие със закона, или да преурежда по различен начин вече уредени от закона обществени отношения.

В чл. 47, ал. 1, т. 3 от ЗОС е предвидено, че общинските жилища могат да се продават след решение на общинския съвет на лицата по чл. 47, ал. 1, т. 3 от ЗОС /лица, отговарящи на условията за закупуване на общински жилища, определени в наредбата по чл. 45а, ал. 1/, ако тяхното предназначение е жилища за продажба, съобразно потребностите в общината. В същия смисъл са и разпоредбите на чл. 42,

ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗОС, от които следва, че могат да се продават жилища, предназначени за продажба, но не и жилища, предназначени за настаняване под наем на граждани с установени жилищни нужди. От посочените законови разпоредби следва, че изискуемата поредност е първо наличие на влязло в сила решение на Общинския съвет за промяна на предназначението на общинското жилище в такова за продажба, след което може да започне производство по продажба на това жилище.

Разпоредбите на чл. 32, ал. 1 и чл. 33 от НРУРОЖФГОС са в противоречие с горесцитираните норми от ЗОС. В чл. 32, ал. 1 от Наредбата са изброени условията, при наличието на които наемател на жилище, настанен по административен ред, може да го закупи по цени, изготвени от лицензиран оценител, приети от Общинския съвет, без търг или конкурс. А в чл. 33 от Наредбата е разпоредено Кметът на Общината да направи предложение до Общинския съвет за продажба, което да включва: молба за закупуване, настанителна заповед и декларация за семейно и имотно състояние. Следователно, съгласно посочените разпоредби, ако наемателят на общинско жилище заяви желание да закупи жилището, в което е настанен, като подаде писмено искане за закупуване до Кмета на Общината, и ако са изпълнени изброените в чл. 32, ал. 1 от Наредбата условия, Кметът на Общината следва да направи предложение до Общинския съвет за продажба на жилището. Според тези разпоредби, наличието на предвидените условия за продажба е основание за сезиране на Общинския съвет относно вземане на решение за продажба на жилище, чието предназначение е за настаняване под наем.

Относно разпоредбите на чл. 32, ал. 1, т. 3 и чл. 32, ал. 2, т. 3 от НРУРОЖФГОС е налице и следното противоречие с материалния закон. В тези разпоредби като условие за закупуване на общински имот е предвидено, че лицето и семейството му следва да нямат парични задължения към общината. Такова ограничение не е регламентирано в ЗОС. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ се съдържа общия ред за събиране на публични и частни вземания, а в Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/ е регламентирана процедурата по установяване и събиране на публични общински вземания, произтичащи от местни данъци и такси, поради което е недопустимо закупуването на общински имот да се обвързва с наличието или липсата на задължения към общината. С тези разпоредби от Наредбата Общинският съвет е уредил събиране на свои вземания от правните субекти по начин, който не е съответен на възприетия в ДОПК и ЗМДТ ред. Наред с изложеното е недопустимо право на едно лице да зависи от изпълнението на финансови задължения на друго лице.

По изложените съображения, оспорените разпоредби са незаконосъобразни и следва да бъдат отменени.

С оглед изхода на спора, в полза на Окръжна прокуратура – Сливен следва да бъдат присъдени претендираните и направени по делото разноски в размер на 20 лева, представляващи внесена такса за съобщаване на оспорването чрез обявление в „Държавен вестник“.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 193, ал. 1 от АПК,
Административен съд – Сливен

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ разпоредбите на: чл. 32, ал. 1; чл. 32, ал. 2, т. 3 и чл. 33 от Наредбата за реда за управление и разпореждане с общинския жилищен фонд и гаражи – общинска собственост, приета с Решение № 189 от 31.03.2005 г. на Общински съвет – Твърдица.

ОСЪЖДА Общински съвет – Твърдица да заплати на Окръжна прокуратура – Сливен сумата от 20 /двадесет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се оспорва с касационна жалба или касационен протест пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението подлежи на обявяване при условията и по реда на чл. 194 от АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /12/

ЧЛЕНОВЕ: /12/

Вярно с оригинала!
Деловодител: _____

